

[Ømann.]

nemlig at bryde den besværlige kommandovej. Ministeren må pålægge én mand på tilpas lavt niveau at gennemføre opgaven. Hvis det var gjort i dette tilfælde, hvis en kontorchef f. eks. havde fået til opgave at stille dette hus, ja, så var kildeskatten også nok kommet under tag under skikkeligere forhold, end det her er sket. Men sådan kan man jo ikke opføre sig, således som forholdene nu er, og således som kommandostrukturen er. Jeg er overbevist om, at svaret for opgaveløsninger i det hele taget må lægges lavere ned, så de yngre får lejlighed til at træffe beslutninger, får lejlighed til at administrere, så de ikke skal sidde 15-20 år og skrive koncepter og beskæftige sig med arbejde, som i hvert fald ikke kræver en 7-8 års universitetsuddannelse. Som det er nu, får man først lov til at gøre noget, når man er omkring de 50, og så har man i mange tilfælde glemt, hvordan man træffer en beslutning.

Beretningen illustrerer uhyggelig tydeligt, at staten ikke råder over et organ, der kan skaffe lokaler, det være sig til leje eller ej. Ekspertisen med hensyn til kontraktret har vist sig at være sløj, kendskabet til bevillingspraksis tilsvarende sløj, omkostningskalkulationer og prisvurderinger blev ikke foretaget, til trods for at huset var himmelråbende dyrt både at leje og at købe. Der var ikke overblik over lejemulighederne, ingen metode til hurtigt at skaffe sig dette overblik, så man kunne have sagt til finansministeren, at han skulle holde op med sit budgetbluff og i stedet for koncentrere sig om den på længere sigt mest økonomiske løsning, nemlig nybyggeri.

Vi må nu have hold på denne afdeling af statens investeringsvirksomhed, for der er et rædsomt rod på denne front, hvor alt skulle tale for orden og samlet indsats. Der bygges jo i adskillige ministerier, undervisningsministeriet bygger skoler, udenrigsministeriet har en byggeafdeling, indenrigsministeriet bygger hospitaler, der er hærens bygningstjeneste, Grønlands tekniske Organisation og åndssvageforsorgen, for blot at nævne nogle af de steder, hvor man bygger, og alle steder ligger man og roder med ufuldkomne byggeadministrationer, alt medens aktiviteten vokser dem over hovedet.

Der foreligger jo byggeopgaver i lands-

målestok, som vi ved skal løses i de kommende år, og som vi tilstrækkelig nøje kender omfanget af. Der må skabes et organ, som tager sig af denne side af statens anlægsvirksomhed. Der skal bygges kollegier, plejehjem, skoler, laboratorier, auditorier i massevis i de kommende år, byggeopgaver, som kræver standardisering, storproduktion og glidende produktion, hvis vi iverhovedet skal kunne overkomme disse opgaver økonomisk. Vi må have et bygningsdirektorat, som kan samordne, planlægge, standardisere, gennemtvinge moduler, foretage samlede fordelagtige indkøb, styre byggematerialeindustrien prismæssigt og konkurrencemæssigt, og det kunne og det skulle for at vinde den fornødne erfaring også selv beskæftige sig med produktionsvirksomhed. Et bygningsdirektorat kunne være førende og målsættende for hele byggesektoren og løse op for en hel del af de problemer, som denne sektor for øjeblikket plager samfundet med i form af manglende effektivitet, for høje priser og manglende konkurrence. Her kunne på en passende facon statens byggeforskningsinstitut kobles på, og her kunne også den virksomhed, som nu varetages af slotsforvaltningen, bygges ind.

Dette er hovedmotiveringen for vor forespørgsel, og jeg opfordrer til, at man benytter lejligheden til at gøre noget positivt ud af en meget slet sag.

Statsministeren (Hilmar Bavnsgaard):
Som det fremgik af de to begrundelser, der er givet for den forespørgselsdebat, vi skal have i dag, er der i og for sig kun det fælles for de to forespørgsler, at de begge tager udgangspunkt i den redegørelse for forløbet af tilvejebringelsen af lokaler til kildeskattedirektoratet, som er afgivet af den nedsatte kommissionsdomstol; ellers er der stor forskel på de to forespørgsler. Den ene, stillet af socialdemokratiet, vedrører boligministerens ansvar i sagen, medens den anden, stillet af SF, vedrører forholdene i boligministeriet og administrationen i sin helhed. De to forespørgsler er altså af forskellig karakter, og jeg skal derfor besvare dem hver for sig.

I den socialdemokratiske forespørgsel rejses spørgsmålet om, hvad regeringen agter at foretage, dels i anledning af at det ved